

Μάνα! Λέξη ιερή. Λέξη παγκόσμια. Γιατί άντανακλά στόν καλό «άγγελο» πού έβαλε ο Θεός δίπλα σέ κάθε άνθρωπο, όπου γής, για νά συνεχίζεται τό μυστήριο τής ζωής στόν κόσμο μας. Καί όπου γής λοιπόν τά αισθήματα τής εύγνωμοσύνης, πλούσια καί αυθόρμητα, συνεπαίρνουν τήν ψυχή καί δημιουργοῦν ποίηση.

Τό δημοσιευόμενο ποίημα έχει ποιητή ένα μαθητή, έναν Αφρικανό μαθητή. Τό έγραψε (στά Γαλλικά) σέ σχετικό διαγωνισμό στό Σχολείο του «Lumière des Nations» τής έλληνικής Ίεραποστολής στήν Κανάνγκα του Κογκό. Τό απήγγειλε στήν έορτή πού όργάνωσε τό Σχολείο για τίς μητέρες τών μαθητών του - 400 τήν παρακολουθήσανε - μέ τήν εύκαιρία τής έορτής τής Ύπαπαντής, πού είναι έορτή αφιερωμένη στή Μητέρα του Κυρίου μας καί δική μας Μητέρα, τήν Παναγία μας.

Είσαι ή Μητέρα μου...

Είσαι ή μητέρα μου.

Μητέρα (μάνα), ή πιό γλυκιά λέξη στόν κόσμο.
Μάνα! ή πιό γλυκιά λέξη μέσα στήν καρδιά μου,
λέξη πού δημιουργεί δροσιά πραγματική
στή μνήμη τών στοχαστών του καλού.

Μ' έφερεσ στά σπλάχνα σου,
μου 'δωσες τό θρεπτικό σου γάλα,
καί μέ τήν καλωσύνη σου καί τήν έπιμονή σου
συνέβαλεσ στήν ανάπτυξη μου...
Νά, τά σημάδια τής μεγάλης σου αγάπης
πρός έμέ τό πονετικό παιδί σου.

Ή αγάπη σου γλυκαίνει τήν καρδιά,
ή ζωνρότητά σου σβήνει τή νωχέλειά μου,
ή καλωσύνη σου ξεριζώνει τ' άγκάθια του κακού,
για νά βλαστήσουν τελικά τά τριαντάφυλλα
τής εύτυχίας.

Ή παρουσία σου μέ χορταίνει
καί νηστικό άκόμη!
Ή άπουσία σου μέ κάνει πεινασμένο
άκόμη κι όταν είμαι χορτάτος!
Μοιάζεις μέ καρποφόρο δένδρο,
πού δίνει εύχυμους καρπούς.

Αισθάνομαι στήν καρδιά μου τή γεύση άπό τό
γάλα σου πού μ' έτρεφε,
τή δροσιά του χεριού σου πού μέ χάιδευε,
όπως καί τήν πλάτη σου, πού μέ σήκωνε άπαλά.
Είσαι ή μάνα μου! Είσαι ή μάνα μου!
Θά είσαι πάντα ή μάνα μου!

Άνδρέας Bukasa

